

Métropole Orthodoxe Roumaine d'Europe Occidentale et Méridionale-596
Site : www.mitropolia.eu

Doyenné Orthodoxe Roumain de France

Union Diocésaine Orthodoxe : Association culturelle n°3/07320
1, boulevard du Général Leclerc 91470 Limours Tél : 01 64 91 59 24. F : 01 64 91 26 83.
Courriel : doyenne.france@mitropolia.eu

DIMANCHES ET FETES

n° 596

Dimanche 6 septembre 2015, 14ème après la Pentecôte, t. 5, rés. 3.

Miracle du st archange Michel à Colosses en Phrygie ; st prophète Zacharie ; st Gondulphe de Metz ; ste Eve, martyre à Dreux.

Tropaire de la Résurrection, t. 5 : Verbe coéternel au Père et à l'Esprit,+ Toi qui es né de la Vierge pour notre salut,/ nous te chantons, nous les fidèles, et t'adorons, Seigneur ;// car Tu as bien voulu souffrir en montant sur la Croix pour y subir la mort en ta chair/ et ressusciter les morts en ta sainte et glorieuse Résurrection.//

Troparul, glasul al 5-lea: *Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Carele S-a născut din Fecioara spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioșii, și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.*

Tropaire (s) et kondakia de l'église ou du monastère. Gloire au Père et au Fils et au saint Esprit...

Kondakion de la Résurrection, t. 5 : Des enfers où Tu descendis, ô mon Sauveur, + Tu as brisé les portes, ô Souverain, / pour ressusciter les morts, ô Créateur !!! Tu brisas l'aiguillon de la mort,+ Adam fut délivré de la malédiction,/ et nous, Seigneur, nous te crions : Sauve-nous, dans ton amour pour les hommes !!! Et maintenant et toujours et dans les siècles des siècles : Amen !

Condacul, glas 5 : *La iad, Mântuitorul meu, Te-ai pogorât, și porțile sfărâmând, ca un Atotputernic, pe cei morți, ca un ziditor, împreună i-ai înviat și boldul morții, Hristoase, l-ai zdrobit, și Adam din blestem s-a izbăvit, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta toți strigăm către Tine : Mântuiește-ne pe noi, Doamne !*

Kondakion de la Mère de Dieu, t. 6 : Protectrice assurée des chrétiens,+ Médiatrice sans défaillance devant le Créateur,/ ne dédaigne pas la voix suppliante des pécheurs !!! Mais dans ta bonté+ hâte-toi de nous secourir,/ nous qui te crions avec foi:// « Sois prompte dans ton intercession,+ et empressée dans ta prière, ô Mère de Dieu,/ Secours constant de ceux qui t'honorent !»//

Prokiménon du dimanche, t. 5 : C'est Toi, Seigneur, qui nous garderas,/ qui nous préserveras de cette génération pour l'éternité ! V/ : Sauve-moi, Seigneur, car il n'y a plus de saint, car les vérités ont diminué chez les fils des hommes.

Épître du dimanche: 2 Corinthiens 1, 21-2, 4 ; pour saint Michel : Hébreux 2, 2-10

Frères, Celui qui nous affermit avec vous en Christ et qui nous donne l'onction, c'est Dieu, Lui qui nous a marqués de son sceau et a mis dans nos cœurs les arrhes de l'Esprit. Pour moi, je prends Dieu à témoin sur ma vie : c'est pour vous ménager que je ne suis pas revenu à Corinthe. Ce n'est pas que nous régentions votre foi, mais nous coopérons à votre joie car, pour la foi, vous tenez bon.

Pour moi, j'ai décidé ceci : je ne retournerai pas chez vous dans la tristesse. Si en effet je vous cause de la tristesse, qui me donnera de la joie, sinon celui que j'aurai attristé ? C'était le but de ma lettre d'éviter qu'en arrivant, je n'éprouve de la tristesse de la part de ceux qui auraient dû me donner de la joie. Je suis convaincu, en ce qui vous concerne, que ma joie est égaleent la vôtre à tous ; aussi est-ce en pleine

difficulté et le cœur serré que je vous ai écrit parmi bien des larmes, non pour vous attrister, mais pour que vous sachiez l'amour débordant que je vous porte.

Fraților, Cel ce ne întărește pe noi împreună cu voi, în Hristos, și ne-a uns pe noi este Dumnezeu, care ne-a și pecetluit pe noi și a dat arvuna Duhului, în inimile noastre. Și eu chem pe Dumnezeu mărturie asupra sufletului meu, că din crutare pentru voi n-am venit încă la Corint. Nu că doar avem stăpânire peste credința voastră, dar sîntem împreună lucrători ai bucuriei voastre ; căci stați tari în credință. Și am judecat în mine aceasta, să nu vin iarăși la voi cu întristare. Căci dacă eu vă întristez, cine este cel care să mă înveselească, dacă nu cel întristat de mine ? Și v-am scris vouă aceasta, ca nu cumva la venirea mea să am întristare de la aceia care trebuie să mă bucure, fiind încredințat despre voi toți că bucuria mea este și a voastră a tuturor.

Căci din multă supărare și cu inima strînsă de durere, v-am scris cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea pe care o am cu prisosință către voi.

Alléluia dominical, t. 5 : Tes miséricordes, Seigneur, éternellement je les chanterai ! De génération en génération, ma bouche annoncera ta vérité ! - Car Tu as dit : « La miséricorde est un édifice éternel ». Dans les cieux est préparée ta vérité.

Évangile du dimanche : *Matthieu 22, 1-14 ; pour saint Michel : Luc 10, 16-21*

En ce temps-là, Jésus se mit à parler à ses disciples en paraboles : « Il en va du Royaume des cieux comme d'un roi qui fit un festin de noces pour son fils. Il envoya ses serviteurs appeler les invités à la noce. Mais ceux-ci ne voulaient pas venir. Il envoya encore d'autres serviteurs chargés de dire aux invités : 'Voici, j'ai apprêté mon banquet ; mes taureaux et mes bêtes grasses sont égorgés, tout est prêt, venez aux noces !' Mais eux, sans en tenir compte, s'en allèrent, l'un à son champ, l'autre à son commerce ; les autres, saisissant les serviteurs, les maltraitèrent et les tuèrent. Le roi se mit en colère ; il envoya ses troupes, fit périr ces assassins et incendia leur ville. Alors il dit à ses serviteurs : 'La noce est prête, mais les invités n'en étaient pas dignes. Allez donc aux places d'où partent les chemins et convoquez à la noce tous ceux que vous trouverez.' Ses serviteurs s'en allèrent par les chemins et rassemblèrent tous ceux qu'ils trouvèrent, mauvais et bons. Et la salle de noce fut remplie de convives. Entré pour regarder les convives, le roi aperçut là un homme qui ne portait pas de vêtement de noce. 'Mon ami, lui dit-il, comment es-tu entré ici sans avoir de vêtement de noce ?' Celui-ci resta muet. Alors le roi dit aux servants : 'Jetez-le, pieds et poings liés, dans les ténèbres du dehors : là seront les pleurs et les grincements de dents.' Certes, [conclut Jésus], la multitude est appelée, mais peu sont élus. »

În vremea aceasta, Iisus a vorbit iarăși în pilde, zicându-le : « Împărăția cerurilor asemănatu-s-a omului împărat care a făcut nuntă fiului Său. Și a trimis pe slugile sale ca să cheme pe cei poștiți la nuntă, dar ei n-au voit să vină. Iarăși a trimis alte slugi, zicând : 'Spuneți celor chemați : Iată, am pregătit ospățul meu ; juncii mei și cele îngrășate s-au junghiat și toate sînt gata. Veniți la nuntă !' Dar ei, fără să țină seama, s-au dus : unul la țarina sa, altul la neguțătoria lui ; iar celealți, punând mîna pe slugile lui, le-au batjocorit și le-au ucis. Și auzind împăratul de acestea, s-au umplut de mînie și, trimițând oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia și cetății lor i-au dat foc. Apoi a zis către slugile sale : 'Nunta este gata, dar cei poștiți n-au fost vrednici. Mergeți deci la răspînșiile drumurilor și pe cîți veți găsi, chemați-i la nuntă.' Și ieșind slugile acelea la drumuri, au adunat pe toți cîți i-au găsit, și răi și buni, și s-a umplut casa nunții cu oaspeți. Iar intrînd împăratul ca să privească pe oaspeți, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă. Și i-a zis : 'Prietene, cum ai intrat aici, fără haină de nuntă ? El însă a tăcut. Atunci împăratul a zis slugilor : ' Legați-l de picioare și de mîini și aruncați-l în întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plîngerea și scrîșnirea dinților.' Căci mulți sînt chemați, dar puțini aleși. »

Homélie : 1. L'« indignité » sacramentelle tient essentiellement à l'ingratitude (évangile). 2. L'amour est le critère du comportement pastoral (épître). 3. Le Salut consiste dans la réponse à une invitation à la fête : « Venez aux noces ! » Ceci résume toute l'activité missionnaire de l'Église – l'appel à la communion eucharistique. 4. L'« élection » n'est pas arbitraire de la part de Dieu : c'est la réponse libre qui constitue l'élection. L'homme est invité, mais il s'élit lui-même par son Oui.